

בית משפט השלום בראשון לציון

10 פברואר 2026

תאד"מ 24-04-23484 בית חלומוטף בע"מ נ' יונייב

לפני כב' הרשם הבכיר מרדכי וחדי

תובעת בית חלומוטף בע"מ

נגד

נתבעת מילאנה יונייב

1

2

3

4

5

6

פסק דין

תביעה לפיצוי ללא הוכחת נזק מכח סעי' 7א(ג) לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה – 1995.

השתלשלות האירועים שהביאה להגשת התביעה -

1. התובעת, חברה בערבון מוגבל, הפעילה בזמנים הרלוונטיים גן ילדים, תחת השם "גן חלומוטף",

לגילאי 0 - 3, בו שהה באותה התקופה בנה של הנתבעת, שהיה אז כבן שנתיים.

2. בעקבות הודעה שנשלחה מטעם התובעת להורי ילדי הגן, לפיה היא מעבירה את פעילות הגן

למיקום אחר, מרוחק יותר, הודיעה הנתבעת כי היא מבקשת לבטל ההתקשרות עמה; בהמשך

לכך, ביום 01.08.23, הגיעה הנתבעת לגן על מנת לאסוף את ההמחאות שכבר מסרה בידי התובעת

לקראת שנת הלימודים הבאה.

במהלך ביקורה בגן, נכנסה הנתבעת גם לחדר בו שהה בנה, ראתה את שראתה ואצה להגיש תלונה

במשטרה לפיה צוות הגן התעלל בבנה; מאוחר יותר באותו היום, הגיעו חוקרי המשטרה לגן,

אספו את התיעוד ממצלמות האבטחה בגן, וגבו עדויות מצוות הגן.

3. סמוך לאחר הגשת התלונה, באותו היום, שלחה הנתבעת בקבוצת הוואטסאפ של הורי ילדי הגן

(להלן: "הקבוצה") הודעה בזו הלשון:

"שלום

שימו לב היום תפסתי על חם את המטפלת בתינוקות מתעללת בילד שלי וליזי לא

רצתה לתת לי להיכנס לתינוקות כדי שאראה את הבן שלי ואני התעקשתי ונכנסתי

ואז תפסתי על חם. הילד שלי שהיה אמור להיות בקטנטנים והם שמו אותו בתינוקות

והתעללו בו באגרסיביות כשהוא אוכל במבה, והילד שלי בכלל לא קשור לתינוקות

וכל יום מגלה ששמו אותו בתינוקות כדי לא להתמודד איתו.

הגשתי תלונה במשטרה מידיי. והגיע גם משטרה למקום.

הוצאתי אותו מידי מהגן הזה.

בית משפט השלום בראשון לציון

10 פברואר 2026

תאד"מ 24-04-23484 בית חלומוטף בע"מ נ' יונייב

- 1 תהיו ערניים! על תאמינו לחיוכים המזויפים של המטפלות ובמיוחד של ליזי.
2 אני לוקחת עו"ד שיטפל בנושא הזה עכשיו."
- 3 (להלן: "ההודעה" או "הפרסום", לפי הקשר)
4 בכתב התביעה טענה התובעת, נוסף על האמור לעיל, כי הנתבעת אף השמיעה "דברי בלע באזניהם
5 של הורים רבים" (סעי' 2 לכתב התביעה).
- 6 4. לאחר בחינה של חומר הראיות, הוחלט במשטרה לסגור את התיק; סיבת הסגירה נותרה עלומה,
7 ולא הובאה במסגרת הליך זה; עם זאת, למען שלמות התמונה, נציין טענת הנתבעת לפיה היא
8 ביקשה לערור על ההחלטה לסגור את התיק, אך לא ידעה לומר מה עלה בגורל אותו ערר.
- 9 5. נאמר כבר עתה, בניגוד לעמדתה הנחרצת והעקבית של הנתבעת, שנותרה בעינה עד תום ההליך,
10 כי עיון בתיעוד ממצלמות האבטחה בגן (להלן: "הסרטון") מגלה בבירור שאיש מצוות הגן לא פגע
11 בבנה של הנתבעת, או במי מילדי הגן האחרים, לא במכוון ולא במקרה, לא כמעט ולא באופן
12 שניתן לפרשו אחרת מאשר לאמור באופן ברור וחד משמעי – פשוט, לא היו הדברים מעולם.
- 13
14 עיקר טענות הצדדים בתמצית -
- 15 6. לטענת התובעת, הנתבעת פעלה בזדון ובמכוון כאשר הגישה התלונה במשטרה בטענה להתעללות
16 בבנה, פרסמה את ההודעה בקבוצה, למקרא הורי ילדי הגן כולם, ואף הפיצה את טענותיה ביחס
17 לצוות הגן בעל פה באזניהם של ההורים; על אף שהיא יודעת היטב כי איש מצוות הגן מעולם לא
18 פגע בבנה – בכוונה ברורה להרע לתובעת ולפגוע בשמה הטוב ובעסקיה.
- 19 משכך, הגישה תביעתה זו, במסגרתה עתרה לסעד של כפל הפיצוי ללא הוכחת נזק, מכח סעי' 7א(ג)
20 לחוק איסור לשון הרע, והעמידה תביעתה על הסך של 75,000 ₪; לחילופין, טוענת התובעת כי
21 היא זכאית לפיצוי הנ"ל מכח סעי' 35 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש], בגין התרשלות.
- 22 כמו כן, עתרה התובעת לסעד של צו עשה המורה לנתבעת לחזור בה מהפרסום ולפרסם התנצלות
23 פומבית ומפורטת; אולם, לנוכח טענות ב"כ הנתבעת בדבר העדר סמכותו של בית משפט זה ליתן
24 הסעד הנ"ל, הודיע ב"כ התובעת כי הוא מוותר על הסעד של צו עשה לחייב את הנתבעת בפרסום
25 התנצלות פומבית (עמ' 10 ש' 27 – 28 לפרוטוקול ישיבת קדם המשפט מיום 26.12.24).
- 26 לכתב התביעה צורפו העתק נוסח ההודעה והעתק מהסרטון.
- 27 7. מנגד, טוענת הנתבעת כי התובעת לא פירטה מהו הפרסום הספציפי המיוחס לנתבעת ושיש בו כדי
28 לשון הרע, כך שלא מתקיימים היסודות המקימים עילת תביעה לפי חוק איסור לשון הרע.

בית משפט השלום בראשון לציון

10 פברואר 2026

תאד"מ 24-04-23484 בית חלומוטף בע"מ נ' יונייב

- 1 מעבר לכך, עומדת הנתבעת על טענתה כי הייתה עדה למעשה של התעללות מצד צוות הגן, שנהג
2 באלימות כלפי בנה; כך שגם אם יימצא כי מדובר בפרסום המהווה לשון הרע, הרי שעומדות
3 לזכותה הגנת אמת הפרסום והגנת תום הלב, הקבועות בחוק איסור לשון הרע.
- 4 בנוסף, טענה הנתבעת להגנות מכוחה של פקודת הנזיקין: עניין של מה בכך, הסתכנות מרצון,
5 קינטור ורשלנות תורמת; עוד טענה הנתבעת להגנה משום שהדברים נאמרו בעידנא דריתחא, הגם
6 שהיא מכחישה את עצם אמירתם.
- 7 8. במהלך ישיבת ההוכחות, העלתה הנתבעת טענה נוספת לפיה התובעת חדלה מלהתקיים עובר
8 להגשת התביעה, כך שלא נגרם לה כל נזק, ולמעשה אין עוד תובעת העומדת מאחורי התביעה; על
9 כן, לשיטתה, מתאינת התביעה לחלוטין.
- 10 בסיכום טענותיו טען ב"כ התובעת כי טענות אלו של הנתבעת, ביחס להמשך פעילותה העסקית
11 של התובעת, הינן בבחינת הרחבת חזית אסורה, היות ולא עלו במסגרת כתבי הטענות.

12

13

דיון והכרעה -

14

קיומם של יסודות עילת התביעה לפי חוק איסור לשון הרע -

- 15 9. לעניין קיומו של יסוד הפרסום, כמשמעותו בסעי' 2 לחוק איסור לשון הרע – הלכה למעשה, אין
16 חולק אשר לפרסום ההודעה ולהגשת התלונה למשטרה בגין מעשה ההתעללות הנטען; אף על פי
17 כן, מצאתי כי **יסוד הפרסום הוכח אך בקשר עם ההודעה**:

- 18 9.1. סעי' 2(ב) לחוק איסור לשון הרע קובע כי "רואים כפרסום לשון הרע .... (1) אם היתה מיועדת
19 לאדם זולת הנפגע והגיעה לאותו אדם או לאדם אחר זולת הנפגע; (2) אם היתה בכתב והכתב
20 עשוי היה, לפי הנסיבות, להגיע לאדם זולת הנפגע".

- 21 9.2. תוכן ההודעה, כפי שהובא לעיל, ושליחתה בקבוצה, אינו מוכחש מצד הנתבעת:

- 22 כבר בפתח ישיבת קדם המשפט הראשונה, מיום 26.12.24, הסכימו באי כח הצדדים כי
23 "אין מחלוקת כי ההודעה מושא התביעה נשלחה בקבוצה ולא בהודעה פרטית, כפי שנראה בצילום
24 המסך"; וכן במהלך ישיבת קדם המשפט השנייה, מיום 13.03.25, השיבה ב"כ הנתבעת
25 לשאלת בית המשפט ואישרה כי הדבר אינו מוכחש (עמ' 4 ש' 10 – 15 לפרוטוקול); ואף
26 מפי הנתבעת בעצמה, לאורך עדותה במהלך ישיבת ההוכחות.

- 27 9.3. אף על פי כן, שבה ב"כ הנתבעת, במספר הזדמנויות, על הטענה לפיה ההודעה שהוגשה
28 לתיק עם כתב התביעה, אינה תיעוד של ההודעה מתוך הקבוצה, אלא כהודעה פרטית
29 שהועברה אל מנהלת הגן, הגב' מיכל רוזנבאום.

בית משפט השלום בראשון לציון

10 פברואר 2026

תאד"מ 24-04-23484 בית חלומוטף בע"מ נ' יונייב

- 1 ב"כ הנתבעת אף הפנתה בסיכום טענותיה לדברי בית המשפט משיבות קדם המשפט, מהם
2 היא למדה כי עצם הצגת הפרסום מתוך הקבוצה, להבדיל מהעתק ההודעה שנשלחה לגבי
3 רוזנבאום, הנה מהותית לעניין; ומשלא נעשה כן, לשיטתה, יש לדחות את התביעה.
- 4 אבאר בהקשר זה כי בית המשפט אכן ראה חשיבות רבה להביא בפניו את הפרסום מתוך
5 הקבוצה; לכן, חרף מחדלה מלעשות כן בהתאם לסדרי הדין, אפשר בית המשפט לתובעת
6 להגיש את התיעוד מתוך הקבוצה גם לאחר ישיבת קדם המשפט הראשונה; למרות זאת,
7 התובעת לא עשתה כן וסיבותיה עמה; אולם בית המשפט ציין לכתחילה כי אין במחדל זה
8 מצדה של התובעת כדי לאיין בהכרח את הטענה בדבר פרסום לשון הרע; ראו בהקשר זה,
9 למשל, בעמ' 7 ש' 31 – 36 מתוך תמלול פרוטוקול ישיבת קדם משפט מיום 13.03.25.
- 10 **9.4.** בדין הפנה ב"כ התובעת בהקשר זה לפסק דינה של כב' הש' א' הוך-טל בת"א 14187-05-17
11 **חיים צורי נ' שגיא ישראל קרשובר** [06.01.19]; שם, בפסקה 7, נקבע כי **כאשר**
12 **המפרסם בעצמו מאשר את תוכן הפרסום, יש בכך להרים את הנטל הדרוש על מנת**
13 **להוכיח את יסוד הפרסום**; אציין, אך למען שלמות התמונה, כי הוגשו ערעור וערעור שכנגד
14 על פסה"ד הנ"ל (ע"א 20665-02-19, **צורי ואח' נ' קרשובר ואח'** [16.06.19]), אולם לא
15 בעניינה של קביעה זו.
- 16 בנוסף, ראו ספרו של אורי שנהר, **"דיני לשון הרע"** (2024) | פרק שביעי הפרסום, עמ' 157
17 – 158, והפסיקה הנזכרת שם: ע"א 52331-10-14, **צבי תום צבעוני נ' דוק השקעות (1988)**
18 **בע"מ** [05.11.15]; ע"א 7079-09-15, **הלוי אבי נ' מנחם גלילי** [15.12.15].
- 19 **9.5.** לפיכך, והגם שלא הובא כל הסבר להתנהלותה של התובעת בעניין זה, שאף לא טרחה לנצל
20 ההזדמנות שניתנה בידה לתקן את מחדלה, הרי שלאור עדותה של הנתבעת, במהלכה שבה
21 ואישרה את תוכן ההודעה וכן את העובדה כי היא נשלחה גם בקבוצה בה חברים הורי ילדי
22 הגן (ראו למשל בעמ' 80 ש' 9 – 25 לפרוטוקול ישיבת ההוכחות), לא ניתן לקבל הטענה
23 לפיה אך משום שאין תיעוד פיזי לפרסום המסוים בקבוצה, לא קמה עילת תביעה.
- 24 אעיר כי מסע' 19 לכתב התביעה משתמע כי התובעת מייחסת לנתבעת שליחת מספר
25 הודעות שונות; אולם, התובעת לא שבה על טענה זו, ונראה כי אין חולק כי מדובר בהודעה
26 אחת בלבד שנשלחה בקבוצה.
- 27 **9.6.** לסיכומו של עניין זה – משהודתה הנתבעת במשלוח ההודעה בקבוצה, בנוסח שהובא בכתב
28 התביעה, ברי כי הוכח **יסוד הפרסום כמשמעותו בסע' 2 לחוק איסור לשון הרע, ביחס**
29 **להודעה.**
- 30 **9.7.** אשר לתלונת הנתבעת במשטרה:

בית משפט השלום בראשון לציון

10 פברואר 2026

תאד"מ 24-04-23484 בית חלומוטף בע"מ נ' יונייב

- 1 הנתבעת אינה מכחישה גם את הגשת התלונה במשטרה, במסגרתה הלינה על צוות הגן כמי
2 שמתעלל בבנה: הנתבעת ציינה זאת בהודעה ששלחה ("הגשתי תלונה במשטרה מידיי. והגיע
3 גם משטרה למקום."), ואף חזרה ואישרה זאת בעדותה.
- 4 אלא שתוכן התלונה, או כל מסמך אחר מתיק החקירה, לא הובאו בפני בית המשפט; כך
5 שמהות התלונה, זהות הנילון, ומה עלה בגורלה – נותרו עלומים.
- 6 לא אך זאת, אלא שבעדותה טענה הנתבעת כי הגישה את התלונה כנגד המטפלת, להבדיל
7 מהתובעת (עמ' 93 ש' 14 - 15 לתמלול פרוטוקול ישיבת ההוכחות); התובעת לא הכחישה
8 זאת, וממילא אין בידה ראיה לסתור.
- 9 על כן, ומאחר ולא הוצגה כל ראיה באשר לתלונה שהוגשה, ומדוע יש ליחסה דווקא
10 לתובעת, ולא באופן אישי למי מצוות הגן – כפי שנטען לכאורה, יש לקבוע כי **יסוד הפרסום**
11 **בהקשר זה לא הוכח.**
- 12 **9.8.** אשר לטענות התובעת ל- "הפצת והשמעת דברי בלע באזניהם של הורים רבים, הן הורים
13 שתיעדו להירשם לגן, הן הורים שנרשמו בפועל וביטלו את הרישום, והן הורים פוטנציאליים
14 שהתעניינו ברישום לגן" (כאמור, מתוך סע' 2 לכתב התביעה), הרי שטענה זו נזנחה ע"י
15 התובעת, שמטעמיה לא בחרה להעלותה שוב, גם לא במסגרת סיכום טענותיה.
- 16 ממילא, לא הוצגה כל ראיה לתמיכה בטענה בדבר פרסומים מעין אלו, או באשר לתוכנם;
17 משכך, **גם בעניין זה לא הוכח יסוד הפרסום.**
- 18 **10.** משנמצא כי יסוד הפרסום הוכח אך בקשר עם ההודעה, איני נדרש עוד לדון ביתר הפרסומים
19 הנטענים, אלא בעניינה, ולקבוע אם תוכנה אכן מהווה פרסום לשון הרע:
- 20 **10.1.** סע' 1 לחוק איסור לשון הרע מגדיר לשון הרע כ- "דבר שפרסומו עלול – (1) להשפיל אדם
21 בעיני הבריות, או לעשותו מטרה לשנאה... (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות
22 המיוחסים לו; (3) לפגוע באדם במשרתו... בעסקו, במשלה ידו או במקצועו; ....
23 בסעיף זה -
24 "אדם" – יחיד או תאגיד"
- 25 **10.2.** הנה כי כן, גם לתובעת, בהיותה תאגיד, זכות להגנה על שמה הטוב, ופרסום המטיל דופי
26 בתאגיד עלול להוות לשון הרע המקימה עילת תביעה, לרבות זכות לפיצוי ללא הוכחת נזק.
- 27 ראו פסקה 28 לפסק דינו של כב' הש' א' שטיין ברע"א 41402-12-24, **יוסף גרנות נ' רמת**
28 **רזיאל כפר שתופי של תנועת חירות בית"ר בע"מ** [09.11.25] (להלן: "פס"ד גרנות"), וכן

בית משפט השלום בראשון לציון

10 פברואר 2026

תאד"מ 24-04-23484 בית חלומוטף בע"מ נ' יונייב

- 1 פסקה 18 לפסק דינו של כב' הנשי, הש' י' עמית, בע"א 3322-16, **איי די איי חברה לביטוח**
2 **בע"מ נ' לשכת סוכני ביטוח בישראל** [30.04.17], הנזכר אף הוא בפס"ד גרנות.
- 3 **10.3**. המבחן לסיווגם של הדברים, אם יש בהם משום לשון הרע, או לאו, הנו מבחן אובייקטיבי
4 – היינו, כיצד יבין הקורא הסביר את הפרסום, מבלי שיש בידו ידע מיוחד, תוך שימת הלב
5 לנסיבות החיצוניות של המקרה וללשון המשתמעת מהפרסום (ראו פס"ד ע"א 4534-02,
6 **רשת שוקן בע"מ נ' אילון לוני הרציקוביץ'** [04.03.04]; רע"א 10520-03, **איתמר בן גביר נ'**
7 **אמנון דנקנר** [12.11.06] להלן ("פס"ד דנקנר"); וכן ע"א 6903-12, **Canwest Global**
8 **Communications Corp נ' אלי עזור** [22.07.15]).
- 9 **10.4**. בראי מבחן הקורא הסביר, לא יכולה להיות מחלוקת כי יש בפרסום ההודעה, במסגרתה
10 נטען להתעללות אגרסיבית במי מילדי הגן, ובלשונה של ההודעה: **"שימו לב היום תפסתי**
11 **על חם את המטפלת בתינוקות מתעללת בילד שלי"**, ובהמשך: **"והתעללו בו באגרסיביות**
12 **כשהוא אוכל במבה"**, לצד האמירה: **"על תאמינו לחיוכים המזויפים של המטפלות"**
13 (השגיאה במקור – מ"ו), כדי לשון הרע; שכן, יש באמרותיה אלו של הנתבעת כדי להשפיל
14 את התובעת ולעשותה מטרה לשנאה, בעיני ההורים, אלו שילדיהם רשומים לגן ואלו
15 ששקלו לעשות כן ואולי נחשפו לפרסום בדרך זו או אחרת, ואגב כך – גם לפגוע בעסקה של
16 התובעת.
- 17 די בכך, על מנת לקבוע כי **יש בהודעה משום לשון הרע**; הדברים מקבלים משנה תוקף,
18 במיוחד לאור הרגישות המוגברת למקרים שבהם אכן נחשפה התעללות בגני ילדים, ועמה
19 ערנות גבוהה מצד הורים המבקשים לבדוק את המוניטין של גן הילדים בטרם יפקידו את
20 ילדיהם בידי הצוות.
- 21 **10.5**. עוד טענה הנתבעת בקשר עם תוכן ההודעה כי היה על התובעת לציין בפירוט, מהו בדיוק
22 לשון הרע העולה מתוכן ההודעה, וכי מבלי שתעשה כן תקשה עליה ההגנה, שהרי היא אינה
23 אמורה "לנחש מה מיוחס לה ולהתגונן באפילה" (סעי' 40 לכתב ההגנה); לשיטתה, כתב
24 התביעה אינו מבאר כלל מהו הפרסום (כך למשל בסיכום טענותיה בעמ' 132 ש' 6 - 23
25 לתמלול פרוטוקול ישיבת ההוכחות).
- 26 ככלל, יש ממש בטענת הנתבעת, שכן על התובעת לפרט הביטויים המפורשים המקימים
27 לשיטתה עילת תביעה, ואין להסתפק באמירות כלליות, או בדוגמאות לסבר את האוזן
28 (ראו גם ע"א 594/66, **שלום אהרוני נ' בנק י' ל' פויכטונגר בע"מ** [15.02.67], אליו הפנתה
29 ב"כ הנתבעת כבר בכתב ההגנה).
- 30 אלא שהתובעת לא הסתפקה באמרות גורפות וכלליות, או בהפניה סתם להודעה בכלליות,
31 ובסעי' 19 – 20 לכתב התביעה ציינה מפורשות את הקטע המסוים הרלוונטי לטעמה, מתוך
32 ההודעה כולה:

בית משפט השלום בראשון לציון

10 פברואר 2026

תאד"מ 24-04-23484 בית חלומוטף בע"מ נ' יונייב

- 1   "... שימו לב היום תפסתי על חם את המטפלת בתינוקות מתעללת בילד שלי וליזי
2   לא רצתה לתת לי להיכנס לתינוקות כדי שאראה את הבן שלי ואני התעקשתי
3   ונכנסתי ואז תפסתי על חם. הילד שלי שהיה אמור להיות בקטנטנים והם שמו
4   אותו בתינוקות והתעללו בו באגרסיביות כשהוא אוכל במבה..."
- 5   ציטוט זה, המהווה חלק ניכר מההודעה כולה, המובא בקשר ישיר עם הטענות שבכתב
6   התביעה, מלמד בבירור לאילו ביטויים מייחסת התובעת לשון הרע.
- 7   למעלה מן הצורך, סבורני כי במקרה דנן, כאשר נוסח ההודעה המלא, שהינו ממילא קצר
8   למדי ושהטענות שם להתעללות זועקות באזני הקורא, הופך את הדרישה לציון הציטוט
9   המסוים מתוך התוכן הכתוב הופכת לדרישה טכנית, דווקנית וחסרת מהות של ממש;
10   ברור, לכל בר דעת, כי נושא ההודעה מבקש להאשים את התובעת כמי שבתחום אחריותה
11   אירע מקרה של התעללות אגרסיבית, האשמה חמורה וקשה לכל הדעות, שיש בה לפגוע
12   בשמה של התובעת, ואין קורא שיסבור אחרת; בנסיבות אלו, הרי שאין בטענה זו אלא
13   היתממות מצדה של הנתבעת.
- 14   מסקנה דומה עולה גם מתוך פסק דינו של כב' השי' צ' זילברטל ברע"א 2291-12, **מרדכי**
15   **הלפרין נ' חיים איצקוביץ** [25.06.12], אשר הכיר באפשרות לפיה ישנם מקרים בהם ניתן
16   לוותר על הדרישה להתייחס לביטויים ספציפיים, למשל - כאשר מדובר בפרסום קצר
17   ומתוחם.
- 18   ודוק, כי הנתבעת עצמה הודתה בחקירתה כי לו הייתה נחשפת להודעה שכזו, לא הייתה
19   שולחת את בנה לגן ילדים שכזה (עמ' 80 ש' 16 - 25 לפרוטוקול ישיבת ההוכחות); זאת,
20   מבלי שהיה צורך להפנותה לציטוט מסוים מתוך ההודעה, שכן המסר העולה ממנה הינו
21   חד משמעי וברור.
- 22   11. בנוסף, איני מקבל עמדתה של ב"כ הנתבעת לפיה התשתית הראייתית של התובעת מסתכמת אך
23   בעדותה של הגב' רוזנבאום, ועל כן נדרש לעדות זו דבר מה לסייע, לפי סעי' 54 לפקודת הראיות
24   [נוסח חדש], התשל"א - 1971:
- 25   ראשית, כאמור, כלל אין מחלוקת אודות פרסום ההודעה, וממילא, עדותה של הנתבעת בעצמה
26   מספקת תמיכה לגרסת התובעת; עובדה זו לכשעצמה מאיינת את טענת ב"כ הנתבעת.
- 27   שנית, העתק ההודעה והסרטון ממצלמות האבטחה, יחד עם עדותה של הנתבעת בעצמה, הם אלו
28   המהווים את עיקר התשתית הראייתית עליה נשענת התביעה; לאו דווקא עדותה של הגב'
29   רוזנבאום, שממילא לא נכחה במקום.
- 30   כך או כך, לא ניתן לומר כי מדובר בתביעה הנשענת על עדות יחידה שאין לה סיוע.

31

בית משפט השלום בראשון לציון

10 פברואר 2026

תאד"מ 24-04-23484 בית חלומוטף בע"מ נ' יונייב

- 1 זניחת הטענה להתרשלות, מכח סעי' 35 לפקודת הנזיקין –
- 2 **12.** אמנם, בכתב התביעה העלתה התובעת טענה חלופית לטענתה לעילת תביעה לפי חוק איסור לשון
3 הרע, והיא להתרשלות מצד הנתבעת (סעי' 30 ו-38 לכתב התביעה).
- 4 אלא שטענה זו, שממילא נטענה בעלמא וללא כל פירוט, נזנחה והתובעת לא שבה להעלותה
5 במסגרת ההליך.
- 6
- 7 הנתבעת אינה נהנית מההגנות הקבועות בחוק איסור לשון הרע, או בפקודת הנזיקין -
- 8 **13.** הנתבעת טוענת למספר הגנות הקבועות בדין, או בפסיקה, אשר לשיטתה היא חוסה תחתן; כך,
9 למשל, טוענת הנתבעת להגנה משום שמדובר בעניין של מה בכך, לאשם תורם, לרשלנות תורמת
10 ולהסתכנות מרצון; כל אלו נזכרים בסעי' 52 - 59 לכתב ההגנה, חלקם אף הוזכרו שוב בסיכום
11 טענותיה של הנתבעת, חלקם נזנחו כליל.
- 12 **13.1.** הטענה לעניין של מה בכך, הובאה הן בכתב ההגנה והן בסיכום טענותיה של ב"כ הנתבעת,
13 סתם כך וללא כל הסבר כיצד יכולה האשמה כה חמורה של מעשה התעללות יכולה לחסות
14 תחת הגנה של עניין של מה בכך.
- 15 לא אך זאת, אלא שבסיכומיה טוענת ב"כ הנתבעת בעניין זה דבר והיפוכו: מחד, נטען
16 להגנת "עניין של מה בכך", ומנגד, טענה כי "היחסים שבין הנתבעת לבין התובעת הטילו על
17 הנתבעת חובה מוסרית ו/או חברתית לבצע את הפרסום, ואין מדובר בעניין של מה בכך" (עמ'
18 134 ש' 32 – 34 לפרוטוקול ישיבת ההוכחות); לא ניתן לקבל הטענה לפיה מחד, פרסום
19 האשמות שווא להתעללות הינן עניין של מה בכך, ומאידך גיסא כי החובה המוסרית
20 לפרסם ולדווח על מקרה של התעללות אינו עניין של מה בכך.
- 21 למען הסר ספק, אציין כי הגדרתו של עניין של מה בכך, ע"פ סעי' 4 לפקודת הנזיקין, "מעשה,
22 שאילו היה חוזר ונשנה לא היה בו כדי ליצור תביעה לזכות נוגדת, ואדם בר-דעת ומזג כרגיל לא
23 היה בא בנסיבות הנתונות בתלונה על כך", מלמדת בזכות עצמה כי אין זה המקרה.
- 24 לא בכדי נטענה הטענה בעלמא, וכך נותרה.
- 25 למען הסר ספק, נאמר בפירוש כי הטענה אינה נכונה לענייננו.
- 26 **13.2.** הטענות לקינטור, אשם תורם ורשלנות תורמת, הובאו הן בכתב ההגנה והן בסיכומי
27 הנתבעת; אלא שבמסגרת כתב ההגנה עלו הטענות ללא כל פירוט של ממש, וכל שנטען
28 בהקשר זה במסגרת הסיכומים הוא חזרה על האמור בכתב ההגנה (שם בסעי' 57), כי
29 "התנהגות התובעת הביא את הנתבעת לידי הפרסומים, ככל שבכלל היו" (עמ' 130 ש' 17 - 26
30 לתמלול פרוטוקול ישיבת ההוכחות).

בית משפט השלום בראשון לציון

10 פברואר 2026

תאד"מ 24-04-23484 בית חלומוטף בע"מ נ' יונייב

- 1 למעשה, הנתבעת לא ראתה להסביר מה בהתנהגות התובעת, או מי מטעמה, גרם לה
2 לפרסם את ההודעה, שהרי בסרטון לא נראה דבר; לא בכדי לא פירטה אודות עניין זה
3 בטענותיה.
- 4 ודוק כי טענות לקינטור, אשם תורם, או רשלנות תורמת, מטילות על הטוען – הנתבעת –
5 את הנטל להוכיח מדוע יש להשית אשם תורם על התובעת, או לראות בהתנהגות מאת מי
6 מטעם התובעת כקינטור אשר מקים הגנה כלשהי, ולו חלקית, לנתבעת (ראו למשל, ספרו
7 של עמוס הרמן, "דיני נזיקין" (2020), פרק יז, "הגנות", עמ' 329; וכך פסק דינו של כב' הש'
8 א' בך בע"א 2904-92, עיריית תל-אביב-יפו נ' עיזבון המנוח לטרהויז מנהל עיזבונו אפרים
9 ת"א 04.08.96]; אף על פי כן, הותירה הנתבעת טענותיה אלו בעלמא.
- 10 משכך, הרי שלא הורם הנטל להוכיח טענותיה של הנתבעת לקיומו של קינטור, אם תורם
11 או רשלנות תורמת, אשר יש בהם להעניק לה הגנה כלשהי.
- 12 13.3. אשר לטענה בדבר הסתכנות מרצון, עליה חזרה הנתבעת גם בסיכום טענותיה, הרי שאף
13 היא נטענה ללא כל פירוט או הסבר – בעד מה יש לזקוף לחובת התובעת, או מי מטעמה,
14 הסתכנות מרצון, וכיצד אותה הסתכנות קשורה לפרסום לשון הרע מצדה של הנתבעת.
- 15 14. בנוסף טענה הנתבעת, להגנתה, כי הפרסום נעשה בעידנא דריתחא; ברם, גם בהקשר זה לא טרחה
16 הנתבעת לפרט טעמיה, מדוע לדידה היא חוסה תחת הגנה מעין זו; אף על פי כן, יישומם של כללי
17 האצבע שנמנו בפסיקה ורלוונטיים למקרה דנן מלמדים כי אין בטענה ממש.
- 18 ממילא, סבורני כי הכחשתה של הנתבעת את הדברים, הגם שטענה זו נדחתה לנוכח הודאותיה,
19 מאיינת את הטענה לפיה הדברים (הגם שממילא הוכחו) נאמרו בעידנא דריתחא.
- 20 לגופה של טענה -
- 21 14.1. הטענה כי הדברים פורסמו בעידנא דריתחא אינה הגנה הקבועה בחוק איסור לשון הרע,
22 אלא יציר הפסיקה, במסגרתה נבחן האם בנסיבות של כעס וסערת רגשות חולפת, היה
23 השומע הסביר מייחס חשיבות ממשית לפרסום, או רואה בו גידוף חסר משמעות שאינו
24 מקים עילת תביעה לפי חוק איסור לשון הרע; אמנם, מדובר בטענת הגנה, אולם היה נכון
25 להידרש אליה כבר בשלב בו בית המשפט נדרש לניתוח שאלת קיומה של עילת התביעה,
26 כחלק ממבחן פרשנות האדם הסביר לפרסום (ראו למשל מתוך ת"א 57413-06-20, הגב'
27 שרונה עמנואלוב נ' הגב' נורית שטרית יורשת עיזבונו של המנוח [18.09.22]); ת"א 1594-
28 06, אורלי עטיה ברהם נ' יעקב בניטה [23.11.08]; תמ"ש 60239-02-20, פלוניס נ' אלמוני
29 [03.07.24] (להלן: "פס"ד פלוניס").
- 30 14.2. בפסיקה נקבעו מספר כללי אצבע במטרה לבחון קיומה של הגנה מעין זו, וביניהם: האם
31 מדובר בגידוף חסר משמעות, להבדיל מאמירות עובדתיות; האם הדברים נאמרו בלהט

בית משפט השלום בראשון לציון

10 פברואר 2026

תאד"מ 24-04-23484 בית חלומותף בע"מ נ' יונייב

- 1 הרע ומתוך סערת רגשות; האם הדברים נאמרו במסגרת חילופי עלבונות הדדיים; האם
2 הדברים היו מתוכננים ומכוונים, או שמא ספונטניים; וכיוצ"ב.
- 3 ראו בהקשר זה הסקירה שהובאה מתוך הפסיקה, הן בפס"ד פלוניס הנ"ל והן בת"א
4 52137-12-21, איזבלה שיינפלד נ' יעקב מויאל [12.03.23].
- 5 **14.3.** כאמור, הנתבעת לא הראתה כי יישומם של המבחנים מלמד על קיומה של הגנה; אם כבר,
6 ההיפך הוא הנכון:
- 7 שהרי, הפרסום אינו מסתכם בגידוף חסר משמעות, אלא שיש בו תיאור עובדתי מפורט,
8 המפנה אצבע מאשימה לצוות הגן, תוך נקיבת שמה של אחת מהמטפלות; אף אין לומר כי
9 מדובר בדברים שנאמרו בלהט הרגע, שהרי כבר מצאנו כי לא היו הדברים מעולם, כך שלא
10 הייתה סיבה לנתבעת להתלהט עד כדי סערת רגשות ממשית; אם כבר, הרי שמתוכן
11 הפרסום, לצד העובדה כי לא נמצא אמת בפרסום, עולה רושם ברור כי נוסח ההודעה היה
12 מתוכנן ונועד לפגוע.
- 13 לאור כל אלו, אין לקבל הטענה כי הדברים פורסמו בעידנא דריתחא; למצער, אין בכך כדי
14 להקים לנתבעת הגנה.
- 15 **15.** כפי שניתן כבר להבין מהדברים עד כה, **הנתבעת אינה נהנית גם מהגנת אמת הפרסום** מכח סעי'
16 14 לחוק איסור לשון הרע:
- 17 **15.1.** סעי' 14 לחוק איסור לשון הרע קובע כי "... תהא זו הגנה טובה שהדבר שפורסם היה אמת, והיה
18 בפרסום עניין ציבורי. הגנה זו לא תישלל בשל כך בלבד שלא הוכחה אמיתותו של פרט לוואי שאין
19 בו פגיעה של ממש"
- 20 מלשון הסעי' הנ"ל נלמד כי לשם קיומה של הגנת אמת הפרסום יש להוכיח שני יסודות
21 מצטברים: אמיתות הפרסום ועניין ציבורי בפרסום.
- 22 **15.2.** בכתב ההגנה ביקשה הנתבעת לתאר את שנראה בסרטון כך (מתוך הפסקה הפותחת את
23 עמ' 3 לכתב ההגנה):
- 24 "הפעוט (בחולצה מפוספסת ישוב על כסא כתום בצד ימין של המסך), הממוקם
25 מסיבות לא ברורות חרף גילו והתפתחותו בתינוקיה בה תינוקות זוחלים ויושבים
26 על כסאות אוכל, מעסיק עצמו ומשחק להנאתו לבדו (שהרי ברירות רבות אין לו)
27 עם אוטו צעצוע אשר נופל מידי בוזמן שהמטפלת בתינוקיה עוברת בין התינוקות
28 ומחלקת לכולם - **מלבדו** - במבה. במהלך המשחק אוטו הצעצוע שנפל נאסף ע"י
29 המטפלת והורחק ממנו, אותה מטפלת מניחה לידו את שקית הבמבה הפתוחה
30 ומסתובבת. בתמימותו מושיט הפעוט את ידו לשקית הבמבה הפתוחה המונחת לידו,

בית משפט השלום בראשון לציון

10 פברואר 2026

תאד"מ 24-04-23484 בית חלומוטף בע"מ נ' יונייב

1 המטפלת 'קולטת' זאת, מסתובבת אליו ונוטלת מידיו באגרסיביות ובכוח את השקית,
2 תוך שהיא מטיחה אותו על הכסא בכוח עד שהוא לכוד בו, בוכה ומבוהל. ממש
3 באותו רגע נכנסת אימו, הנתבעת, לחדר וצופה באירוע זה בעיניה, היא נוטלת לידיה
4 את בנה הבוכה והנסער, המטפלת שנתפסה בקלקלתה מנסה להסביר לה - ללא שיש
5 לה דרך לעשות זאת כי היא אינה דוברת כלל עברית, ולידה עובדת הגן מלטפת את
6 הבן הבוכה והנסער. " (כך במקור)

7 בעדותה זנחה הנתבעת את התיאור הנ"ל וסיפקה גרסה מרוככת יותר של האירוע
8 שלטענתה ראתה בעיניה שלה:

9 "לתלוש מהבן שלי בצורה אגרסיבית מהיד שלו את שקית הבמבה ולהטיח אותו
10 לאחור כשהוא בוכה בכי צרחות זה מבחינתי אגרסיביות, וככה מטפלת לא אמורה
11 להתנהג לתינוק בן שנה ו-10 חודשים."

12 (עמ' 86 ש' 36 – 38 לפרוטוקול ישיבת ההוכחות)

13 **15.3.** בפועל, נראה בסרטון בבירור כי בנה של הנתבעת אכן לוקח את שקית הבמבה מהשולחן,
14 ברגע שבו דעתה של המטפלת מוסחת, וכשהיא שבה היא לוקחת מידו את שקית הבמבה;
15 לא בכח ובוודאי שלא באגרסיביות; הוא לא הוטח בכסא, והוא לא נלכד שם בוכה ומבוהל;
16 הוא פשוט בכה כי לקחו מידו את שקית הבמבה.
17 עניין של מה בכך, שלא לומר – שגרת חייו של כל הורה.

18 **15.4.** כפי שצוין בפתח הדברים – אין אמת בדברים שפרסמה הנתבעת ואף לא הייתה לנתבעת
19 כל סיבה לסבור, או להתרשם, כי אכן הייתה עדה למעשה התעללות, או לגילוי מעשה
20 אלימות כלשהו.

21 עוד ניתן להיווכח מהסרטון את תגובתה של הנתבעת בזמן אמת, לאותו אירוע, כשהיא
22 ניגשת לבנה, באופן רגוע ולא בבהילות המצופה ממי שהייתה עדה ממש באותו הרגע
23 למקרה של "התעללות אגרסיבית" בבנה; יתרה מכך, הנתבעת אף לא נראית כמי שמטיחה
24 כלפי אותה המטפלת האשמות אודות הפגיעה בבנה; כל אלו מהווים חיזוק אודות
25 התרשמותה של הנתבעת בזמן אמת ולעצם המסקנה כי לא האמינה בתום לב כי הדברים
26 שפרסמה הנם אמת.

27 **15.5.** לא אך זאת, אלא שעל אף שהנתבעת מיהרה לשלוח מכתב התראה לתובעת, סמוך לאחר
28 האירועים מושא התביעה, לא הגישה כל תביעה בעניין הפגיעה בבנה; למעשה, הנתבעת
29 זנחה את כל טענותיה כלפי התובעת וצוות הגן ולא הוסיפה לפעול למעט הגשת הערר,
30 לטענתה, על סגירת התיק במשטרה; התנהגות זו של הנתבעת מחזקת אף היא את המסקנה
31 כי היא עצמה אינה מאמינה בפרסום.

בית משפט השלום בראשון לציון

10 פברואר 2026

תאד"מ 24-04-23484 בית חלומוטף בע"מ נ' יונייב

- 15.6. לפיכך, הגם שבהחלט יש עניין ציבורי בפרסום מקרה של התעללות בגן ילדים, לו היה אמת, הרי שמאחר ואין אמת בדברים, אין תחולה להגנה זו.
16. אשר לטענת הנתבעת להגנת תום הלב מכח סעי' 15 לחוק איסור לשון הרע, מפנה הנתבעת למספר חלופות מתוך אלו הנמנות בסעי' 15 רבתי, אשר לשיטתה נכונות להקים לה הגנה: קיומה של חובה חוקית, מוסרית או חברתית לעשות את אותו הפרסום (סעי' 15(2)); הגנה על עניין אישי כשר (סעי' 15(3)); הבעת דעה על התנהגות התובעת (סעי' 15(4) – 15(5)).
- אולם, גם הגנת תום הלב אינה מתקיימת בעניינה של הנתבעת:
- 16.1. סעי' 15 קובע כי "תהא זאת הגנה טובה אם הנאשם או הנתבע עשה את הפרסום בתום לב" באחת מהנסיבות המנויות בסעי' 15(1) – 15(2); הנה כי כן, גם הגנה זו דורשת הוכחת שני יסודות מצטברים: היסוד הראשון, המשותף לכל אחת מהחלופות, פרסום בתום לב; היסוד השני, הוכחת קיומן של הנסיבות הרלוונטיות לכל אחת מהחלופות.
- סעי' 16(ב) לחוק איסור לשון הרע קובע כי "חזקה על הנתבע שעשה את הפרסום שלא בתום לב אם נתקיים בפרסום אחת מאלה: (1) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא האמין באמיתותו; (2) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא נקט לפני הפרסום אמצעים סבירים להיווכח אם אמת הוא אם לא; (3) הוא נתכוון על ידי הפרסום לפגוע במידה גדולה משהיתה סבירה להגנת הערכים המוגנים על-ידי סעיף 15."
- 16.2. הנתבעת שבה וטענה לא אחת כי הייתה עדה במו עיניה למקרה של התעללות; את תיאור הדברים כפי שראתה, הביאה לא רק בהודעה עצמה, אלא אף בכתב ההגנה, כפי שהובא ממנו לעיל.
- ברם, כבר ציינתי כי לנוכח העולה מהתיעוד בסרטון ומתגובת הנתבעת שתועדה שם, לא ניתן לקבל הטענה לפיה סברה הנתבעת, לתומה, כי אכן הייתה עדה להתעללות בבנה.
- 16.3. מאחר וכבר נקבע כי הדברים שפורסמו אינם אמת, ולאור המסקנה לפיה הנתבעת בעצמה לא האמינה באמתותם של הדברים, מתקיימת החזקה לפיה הפרסום נעשה שלא בתום לב.
- 16.4. משנשלל יסוד תום הלב, נשמטה הקרקע מתחת לשלל החלופות אליהן מפנה הנתבעת, במסגרת טענתה להגנת תום הלב; כך שאין צורך להידרש לכל אחת מהן ולדון בהוכחת מאפייניה הפרטניים.
- 16.5. על מנת שלא להחסיר, אציין כי ב"כ נתבעת הפנתה בסיכומיה לחזקת תום הלב שבסעי' 16(א) לחוק איסור לשון הרע, לפיה אם "הוכיח הנאשם או הנתבע שעשה את הפרסום באחת הנסיבות האמורות בסעיף 15 ושהפרסום לא חרג מתחום הסביר באותן נסיבות, חזקה עליו שעשה

בית משפט השלום בראשון לציון

10 פברואר 2026

תאד"מ 24-04-23484 בית חלומוטף בע"מ נ' יונייב

- 1 את הפרסום בתום לב"; אולם, גם בהקשר זה, לא פירטה ב"כ הנתבעת מדוע יש לקבוע כי
2 מתקיימת החזקה בנוגע לנתבעת (ראו עמ' 134 ש' 28 לפרוטוקול ישיבת ההוכחות).
- 3
- 4 שאלת הנזק והפיצוי לתובעת -
- 5 **17.** כאמור, נוכח הטענה כי הפרסום מצד הנתבעת נעשה בכוונה תחילה לפגוע ולהרע לתובעת, עותרת
6 התובעת לכפל הפיצוי ללא הוכחת נזק, מכח סעי' 7א(ג) לחוק איסור לשון הרע.
7 הגם שלטענתה היא מעריכה את הנזק שנגרם לה בסכום של 300,000 ₪, בחרה להעמיד תביעתה
8 אך על סך של 75,000 ₪; לטענתה משום שיקולי אגרה.
- 9 **18.** מנגד, טענה הנתבעת בכתב ההגנה כי הטענה לנזק בגובה של 300,000 ₪ אינה מבוססת; טענה זו
10 נכונה, אם כי אינה רלוונטית, היות והתובעת עותרת לפיצוי ללא הוכחת נזק.
- 11 עוד טענה הנתבעת כי הגם שהתובעת מייחסת לנתבעת התנהגות בזדון, היא אינה עומדת על כפל
12 הפיצוי, לפי סעי' 7א(ג) לחוק איסור לשון הרע; אולם, ברי כי ב"כ הנתבעת נפלה לדבר טעות בעניין
13 זה (ראו למשל בסעי' 8 א לכתב התביעה).
- 14 **19.** במהלך ישיבת ההוכחות, אגב חקירתה את הגב' רוזנבאום, העלתה ב"כ הנתבעת טענה נוספת
15 לעניין הנזק, לפיה התובעת הפסיקה את פעילותה עקב העברת פעילות גן הילדים לעיר אחרת,
16 תחת חברה אחרת, גן מעון מיכלי בע"מ, כבר ביום 01.09.23 ועוד בטרם הוגשה התביעה
17 (09.04.24).
- 18 לטענתה, משהופסקה פעילות התובעת סמוך לאחר האירועים מושא התביעה, ללא קשר ישיר
19 אליהם, "אין תובעת", כך מפי ב"כ הנתבעת; וממילא, לא נגרם כל נזק, כך שלא קמה זכות לפיצוי
20 – גם אם נתבע סעד של פיצוי ללא הוכחת נזק.
- 21 ב"כ התובעת עמד בסיכומיו על כך שטענת הנתבעת בדבר הפסקת פעילותה של התובעת והעברתה
22 תחת חברה אחרת, הנה בבחינת הרחבת חזית אסורה, מאחר וזו לא עלתה בכתב ההגנה, או
23 למעשה בשום שלב קודם לחקירתה של הגב' רוזנבאום.
- 24 **20.** אומר כבר עתה כי יש לדחות הטענה לפיה מדובר בהרחבת חזית אסורה מצדה של הנתבעת:
- 25 **20.1.** במהלך חקירתה של הגב' רוזנבאום, הוצגו בפניה דוחות מידע עסקי אודות התובעת
26 והחברה שאליה הועברה פעילות הגן, וכן פרסומים שונים מהרשתות החברתיות בקשר עם
27 פעילות הגן בתקופות שונות (להלן: "המסמכים").
- 28 ב"כ התובעת התנגד להגשת המסמכים; אולם הובהר כי ב"כ הנתבעת אינה מבקשת
29 להגישם כמוצג לתיק בית המשפט, אלא אך להציגם לגב' רוזנבאום, על מנת שתוכל
30 להתייחס לאמור שם.

בית משפט השלום בראשון לציון

10 פברואר 2026

תאד"מ 24-04-23484 בית חלומוטף בע"מ נ' יונייב

- 1 20.2. אגב הצגת המסמכים הללו, נשאלה הגב' רוזנבאום על העברת פעילות הגן לחברה החדשה,
2 ומשהשיבה לכך בחיוב, טענה ב"כ הנתבעת כי "אין תובעת" וכן כי למעשה אין יותר גן
3 הפועל תחת השם "גן חלומוטף" (עמ' 15 ש' 17 – 20 לפרוטוקול ישיבת ההוכחות).
- 4 20.3. להבדיל מהתנגדותו להצגת המסמכים, ב"כ התובעת לא הביע התנגדות להרחבת חזית
5 אסורה ביחס לטענה זו, אלא בסיכום טענותיו בתום ישיבת ההוכחות; משכך, הרי שהביע
6 הסכמה מכללא להרחבת החזית.
- 7 ראו לעניין הסכמה מכללא, פסה"ד ברע"א 8600-12, **שירותי בריאות כללית נ' שמחה**
8 **משטה** [03.02.13] וכן ע"א 3199-93, **יוסף קראוס נ' ידיעות אחרונות בע"מ** [09.11.95].
- 9 ועוד, לעניין ההבחנה בין התנגדות להצגת מסמך לבין התנגדות להרחבת חזית וכן לעניין
10 העלאת הטענה להרחבת חזית אך בשלב הסיכומים, ראו ע"א 6799-02, **משולם יולזרי נ'**
11 **בנק המזרחי המאוחד בע"מ, סניף בורסת היהלומים** [17.12.03].
- 12 20.4. אם כן, הרי שהחזית אמנם הורחבה; אך משלא הובאה ההתנגדות במועדה, אין לומר כי
13 מדובר בהרחבת חזית אסורה; משכך, כאמור, יש לדחות הטענה בדבר הרחבת חזית
14 אסורה.
- 15 21. ברם, על אף שהורחבה החזית ונפתח הצוהר לשמוע את הטענה לפיה התובעת הפסיקה את
16 פעילותה, יש לדחות הטענה לגופה:
- 17 21.1. בסיכומיה, שבה ב"כ הנתבעת וטענה כי "לא נוכל להתעלם מכך שבראש ובראשונה אין תובעת,
18 כך בפשטות. כבר במועד הגשת התביעה לא הייתה בפועל תובעת-לא גן בשם הזה, כלום. התובעת
19 הינה תאגיד, תאגיד לא פעיל. אינו מתקיים בשום ישות-לא משפטית ולא פרקטית" (עמ' 124 ש'
20 3 – 6 לפרוטוקול ישיבת ההוכחות).
- 21 21.2. אלא שכלל לא עלה בידי ב"כ הנתבעת להוכיח כי התובעת הפסיקה את פעילותה לחלוטין;
22 כל שעלה מעדותה של הגב' רוזנבאום הוא כי התובעת העבירה ממנה את פעילותה בקשר
23 עם גן הילדים, תחת השם "גן חלומוטף", לחברה אחרת.
- 24 אין בכך כדי לקבוע כי בהכרח הופסקה פעילותה של התובעת כליל, ובוודאי שלא כדי
25 להראות כי חדלה מלהתקיים.
- 26 ודוק, כי כאשר הטיחה ב"כ הנתבעת בגב' רוזנבאום פעם אחר פעם כי הופסקה הפעילות,
27 ביקשה הגב' רוזנבאום לחלוק עליה; אמנם, בשלב מסוים חל עירוב מושגים בחקירה, בין
28 פעילותו של הגן תחת השם "גן חלומוטף", לבין פעילות החברה כתאגיד, אולם בכל מקרה
29 לא אישרה הגב' רוזנבאום את הפסקת פעילותה של התובעת כתאגיד – להבדיל מהעברת
30 פעילות הגן.

בית משפט השלום בראשון לציון

10 פברואר 2026

תאד"מ 24-04-23484 בית חלומוטף בע"מ נ' יונייב

- 1 21.3. לא אך זאת, אלא שב"כ הנתבעת בעצמה ציינה כי הגב' רוזנבאום אינה מבין בעלי המניות
2 אצל התובעת, או דירקטורית; הגב' רוזנבאום אישרה אך כי היא ניהלה את הגן, כעובדת
3 של התובעת, וכי היא מורשית חתימה על ידה (עמ' 13 ש' 21 – 26 לפרוטוקול ישיבת
4 ההוכחות).
- 5 בנסיבות אלו, ספק אם היה ניתן היה להסתפק בעדותה של הגב' רוזנבאום לעניין הפסקת
6 פעילותה של התובעת, גם לו הייתה מאשרת זאת.
- 7 21.4. למעלה מן הצורך, אציין כי עצם הצגת המסמכים לגב' רוזנבאום אינה משנה דבר, וממילא
8 אין בהם לתמוך בטענה זו או אחרת – משלא הוגשו כמוצג לתיק.
- 9 21.5. אם כך, הרי שאין לקבל הטענה לפיה "כבר במועד הגשת התביעה לא הייתה בפועל תובעת",
10 או כי הנה בבחינת "תאגיד לא פעיל", או כי התובעת אינה קיימת – אם במישור המשפטי
11 ואם במישור הפרקטי, כפי שטענה ב"כ הנתבעת.
- 12 21.6. לא אך זאת, אלא שאף אם היה בידי הנתבעת להוכיח כי התובעת הפסיקה פעילותה, היות
13 והנה עודנה תאגיד קיים, לא מן הנמנע כי תחדש פעילותה, או אולי אף כבר חידשה מאז
14 הועברה הפעלת הגן לחברה אחרת; או אז, ברור לכל כי תהא חשופה לפגיעה האפשרית
15 מאותו פרסום, אם לא נפגעה כבר.
- 16 22. הפיצוי לתובעת:
- 17 22.1. לשון הרע, כאמור, "היא דבר שפרסומו עלול" לגרום לנזק (סעי' 1 לחוק איסור לשון הרע);
18 משמע, כי בתביעה לפיצוי ללא הוכחת נזק, ניתן לפסוק פיצוי, לא רק כאשר שיעור הנזק
19 לא הוכח, אלא גם כאשר לא הוכח עצם קיומו של נזק (ראו פסק דינו של כב' הש' אי
20 רובינשטיין ברע"א 15-2015, מאיר פלבסקי נ' חברת מקור הפורמייקה בע"מ [16.08.04]).
- 21 22.2. טעם נוסף לזכות את התובעת בפיצוי נעוץ אף בצורך בהרתעה מפני פרסומים מעין אלו,
22 הנעשים בקלות דעת, בכוונה להרע לאחר, דווקא משום חומרתם של הדברים הנטענים:
- 23 "ניתן להצביע על שני טעמים עקרוניים המצדיקים פסיקת פיצויים ללא הוכחת
24 נזק: היעדר יכולת להוכיח במדויק את גובה הנזק שנגרם עקב העוולה והרצון
25 להרתיע מעוולים בכוח (ע"א 3559/02 מועדון מנויי טוטו זהב בע"מ נ' המועצה
26 להסדר ההימורים בספורט, פ"ד נט(1) 873, 903 (2005) (להלן: עניין טוטו
27 זהב)). המחוקק הישראלי מאפשר פסיקת פיצויים ללא הוכחת נזק מקום בו הנזק
28 טבוע בעוולה או במעשה הפוגע, וההסתברות להתקיימות שני התנאים דלעיל
29 גבוהה, כגון: סעיף 7א לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965; " (פסקה 36

בית משפט השלום בראשון לציון

10 פברואר 2026

תאד"מ 24-04-23484 בית חלומוטף בע"מ נ' יונייב

- 1 לפסק דינו של כ' השי' י' עמית (כתוארו אז) בבג"ץ 5239-11, אורי אבנרי נ'
2 הכנסת [15.04.15]].
- 3 22.3. הדברים נכונים אף יותר כאשר פרסומים מעין אלו נותרים בעינם, חקוקים בזיכרונו של
4 ציבור האנשים שנחשפו להם, הגם שהתבררו מאוחר יותר כשגויים, או שקריים.
- 5 חמור מכך, לולא שפר מזלה של התובעת למצוא בהישג ידה תיעוד ברור של המקרה, כדי
6 להדוף האשמות חמורות שכאלו, הייתה מוצאת עצמה אובדת עצות אל מול חקירה
7 משטרתית והמון הורים זועם, על לא עוול בכפה.
- 8 22.4. חומרתם של הדברים אך מתעצמת נוכח המסקנה אליה הגעתי ולפיה הפרסום נעשה בכוונה
9 להרע, כאשר הנתבעת יודעת לכתחילה כי אין בו אמת.
- 10 22.5. בנוסף, נתתי דעתי לעובדה כי הנתבעת, חרף התיעוד הברור העולה מן הסרטון, לא ראתה
11 בשום שלב להתנצל אודות הפרסום, ולתקן את העוול שגרמה עם פרסומו לתובעת; ואף
12 לאורך ניהול ההליך עד תומו, נותרה איתנה בעמדתה כי יש אמת בפרסום.
- 13 22.6. מנגד, התובעת לא הצביעה על נזק בפועל; יתרה מכך, עם העברת הפעילות הקשורה עם
14 הפעלת גן הילדים לחברה אחרת, ניתקה התובעת את הקשר בינה לבין גן הילדים שפעל
15 תחת אותו שם מסחרי: "גן חלומוטף".
- 16 כל אלו, מצדיקים לכשעצמם הפחתת הפיצוי לתובעת; אולם, בניגוד לעמדת ב"כ הנתבעת,
17 אין בכך עד כדי איון מוחלט של זכותה לפיצוי, ולו משום חומרת הפרסום והאשמות
18 העולות מתוכנו בבירור.
- 19 23. בהינתן כל אלו, מצאתי להעמיד את הפיצוי לתובעת על הסך של 15,000 ₪.
- 20 לעניין ההוצאות, ולאחר שנתתי דעתי לאופן התנהלותה של התובעת, אשר גרמה להארכת משך
21 ניהול ההליך שלא לצורך; ומנגד, התנהלות הנתבעת, שכאמור ביקשה להעלות שלל טענות הגנה,
22 כלאחר יד ומבלי שטרחה לבאר את הקשרן לענייננו, באופן שהטריח את התובעת ואת בית
23 המשפט להידרש לאותן טענות סרק, אני מחייב את הנתבעת בתשלום הוצאות משפט ושכר טרחת
24 עו"ד בסך של 7,000 ₪.
- 25 הסכומים ישולמו בתוך 30 ימים, שאם לא כן תתוסף להם ריבית שקלית כחוק.
- 26 הודעת ערעור כדין.
- 27
- 28 ניתן היום, כ"ג שבט תשפ"ו, 10 פברואר 2026, בהעדר הצדדים.
- 29

בית משפט השלום בראשון לציון

10 פברואר 2026

תאד"מ 24-04-23484 בית חלומותף בע"מ נ' יונייב

מרדכי וחדוי, רשם בכיר

1
2
3
4